

עב הבאים ישרש יעקב

עבודת ישראל בקיום המצות. ובה גופא אומר ב' ענינים. בראש ויוצרך ישראל. דע"ג 28 העבודה שבבחי יעקב. עצם קיום המצות. עי"ז נמשך בורא. בריאה יש מאין כנ"ל. ועי"ד העבודה שבבחי ישראל. הנה לא זו כלכל שועשים את הבריאה מאין ליש, אלא עוד זאת שמוסיפים בה גם צורה יוצרך ישראל.

וזה הבאים ישרש יעקב ופרח ישראל ג'. דכללות המצות הם למטה בארץ דוקא. כמו הגרעין שנזרע בארץ דוקא. ואין בו טעם, לעכ"פ לפי ערך הקירות שיצמחו ממנו) 29, כך גם המצות נחלכשו בדברים גשמיים כנ"ל. וזהו גם מה שנאמר כאן החוואר יעקב דוקא שהוא ע"ש וידו אחות בעקב ג' 30, שהעקב מורה על הירידה למטה ביותר. אבל ע"י זריעה זו, שבבחי העקב, נמשך על ידה גם הו"ב יעקב אוהיות יו"ד עקב 31. ועי"ז נעשה אח"כ יציע ופרח ישראל, שבא אח"כ לידו צמיחה ופריחה. שמהי"ד יעקב נעשה אח"כ הי"ד ד' ישראל, אלא שהוא באופן נעלה יותר, יו"ד ראש. כי ישראל אוהיות יו"ד ראש, באופן של ראש.

והענין בפשטות הוא, דע"י הבאים ישרש יעקב, קיום המצות בדברים גשמיים בזמן הזה. וזכים לציץ ופרח ישראל, אמחית הענין דקים המצות שיהי' לע"ג, וכמבואר בארונה בתו"ח פ' ויחזק 32 ובהמשך וככה לכ"ק אדמו"ר מהר"ש 33 (שהושנה היא שנת המאה להסתלקותו) בביאור מה שאומרים ושם נעשה לפניך כמצות רצונך, שקיום המצות באופן דמצות רצונך יהי' לעתיד דוקא.

ובלילות חונן ההפטרות הוא, דע"י הבאים ישרש יעקב, קיום המצות בגשמיות והעבודה בזמן הגלות, באים אח"כ, לציץ ופרח ישראל לע"ג, ועד (בהמשך ההפטרות) שהיה כיום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור ג' בהר הקודש בירושלים. במהרה בימינו ממש.

(28) ראה גם תו"א שם נד, א. ד. 29 ראה תו"א שם נד, ב. ד. 30 תולדות כה, כו. ע"ח ש"ס פ"ב. פרדס שע"כ בערכו. וראה גם תו"א שם נג, ד. ואילך. אוה"ת פרשתנו שם ע' צד. 32 צה, א ואילך. 33 פ"ז.

ש"פ שמות

נרמס מרשימת השומעים שרשמו את שוון אדמו"ר הוקו, מ"מ הרי כ"ק אדמו"ר הצי"צ הגי' את המאמרים טרם שנמסרו לדפוס, ובמקום זה לא כתב שלא דל הרושם או שמיעים אלה נראה שאינם לאה"י 191, ומשמע כמה שכן הי' שוון אדמו"ר הוקו. הרי מובן, שדוגמאות אלה הם כדיוק. דכאשר התמליץ מונחים על השולח או שעב"ם מניה אותם אין כזה שום ענין כלל, כי המצות צריכים להיות בישראל דוקא, שנקראו ארץ חפץ. וכמו בוריעה גשמית, ליש מדבר שאין זורעים בו ויש מדברות כאלה שאינם ראויים להצמיח כלל, והוריעה צ"ל דוקא בארץ חפץ, במקום באנו ומוכשר במיוחד לזריעה. כן הוא גם בוריעה המצות, שצ"ל דוקא בישראל הגקראים ארץ חפץ.

וביאור הענין מה שמשראל נקראו ארץ חפץ, דהנה תכלית הכוונה בדריאת העולם היא בשביל ישראל, כמאמר 20, בראשית בשביל התורה שנקראת ראשית, ובשביל ישראל שנקראו ראשית, כמ"ש 21: קדש ישראל דהוי' ראשית תבואתה. ובהו גופא, הרי מחשבתם של ישראל קדמה לכל דבר ואפילו לזורה 22, דמעלת ישראל קדמה לזורה 23. דזהו מה שאחד הפירושים במ"ש 24 בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ הוא, דקאי בהתהוות התורה, שמים הוא חושב"כ וארץ היא הושבע"פ 25, ועי"ז אומרים שהתורה היא בשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתה, כי מחשבת ישראל קדמה אפילו לתורה. ומשום זה דוקא ישראל הם ארץ חפץ לזרוע בהם המצות.

וזהו מ"ש בוראך יעקב ויוצרך ישראל, דמכיון שמהשבתם של ישראל קדמה לכל דבר, לכן דוקא על ידם נעשה בריאת העולם מאין ליש. והיינו, דמכיון שבריאת העולם היא בשביל ישראל, הרי אמחית הענין דהתהוות העולם מאין ליש נעשה ע"י ישראל דוקא. כי ע"י עבודת ישראל בקיום המצות, שענינם לעשות מהי"ש אי"ז, עי"ז נעשה העולם למציאות אמחית, משום שהוא קשור עם חומ"צ, אמחית הענין דהתהוות מאין ליש, ועד להגילוי דשמים וארץ חדשים לע"ג 27. וזהו בוראך יעקב, שבריאת העולם מאין ליש היא ע"י יעקב, ע"י עבודת

(19) ראה אוה"ת שם ע' צא (ס"ח). ועד"ז בכ"מ. 20 ראה לקו"ת מסעי צא, ב. 20* תנומא (באבער) ר"פ בראשית פסקא ג'. רש"י שם. ועוד. וראה תו"א פרשתנו שם נג, ג. 21 ירמ"ב, ג. 22 ראה ב"ר פ"א, ד. 23 ראה תו"א שם נד, רע"ב וסע"ד. 24 בראשית א, א. 25 ראה גם תו"א בראשית א, ג. לקו"ת האיזנו עג, י. ברכה צד, א. 26 ראה תו"א שם נג, ד. נד, ב. אוה"ת שם ע' צב. וראה גם לקו"א להל"מ ו, ד (חוצאת קה"ת). תו"א בשלה טו, ב. ואילך. אוה"ת כא ע' רנה. וש"ג. 27 ראה תו"א שם נד, ג. נה, ב. תו"א בראשית ב, ג. ואילך.

3477

77

10

10